

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 36. Mediolanenses atrocibus Antonii Levæ exactionibus oppressi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

exscendere iussit. Vix Barbezillus ho- Sæcul. XVI.
 rum adventum compererat, cum illico A.C. 1528.
 toto remorum nisu Savonam fugeret,
 veritus, ne conjuratione in urbe facta
 ejus triremes interciperentur. Auria
 hac Gallorum fuga fretus, impune clas-
 si Gallicæ recessum permittit, suos ve-
 ro milites in terram exponit, aciemque
 instruit; cum autem ejusdem fautores
 urbis portas adventanti aperuissent,
 mox præcipuas stationes occupavit, ac
 nomine Cæsaris Genuam ne quidem
 stricto ad pugnam ense suæ potestati sub-
 jecit. Urbe capta Theodorus Trivul-
 tius illius Gubernator sese ad arcem re-
 cepit, quam tamen exeunte Mense O-
 ctobri ignominiose dedere compulsus est.
 Gallis adeo feliciter Genua expulsis,
 Auria quantocius Nobiles congregabat,
 eisque Reipublicæ regimen deferebat,
 præscripta gubernandi norma, quæ ho-
 die adhuc ibidem viget. Maxima erat
 Reipublicæ ad tantam Auria prudenti-
 am admiratio, unde eidem in obsequii
 præmium statuam erigebat, ac Patrem
 Patriæ, libertatisque vindicem pro-
 clamabat.

§. XXXVI.

*Mediolanenses atrocibus Antonii Le-
 væ exactionibus oppressi.*

Equidem Comes sancti Pauli Papien-
 sem

Sæcul XVI fem urbem suis subjecit armis ; nihilo-
A.C.1528. minus viribus impar Savonnæ opem fer-
 re haud poterat, quam urbem Moret-
 tus ejusdem Gubernator Genuensibus
 per summam ignaviam tradidit, unde
 altera ex parte Comes victoriarum cur-
 sum sistere compellebatur, quamvis
 Biagrassam, oppidum S. Georgii, Mon-
 zam, & Comum in Mediolanensi Du-
 catu ultronea deditioe accepisset, eo-
 quod Antonius de Leva ex hisce urbi-
 bus ad firmandum Mediolanum præsi-
 diarios milites eduxisset. Ceterum hic
 Bellidux acrius quam unquam pressus
 ad extrema prorsus remedia descendit,
 ita ut illorum exempla sat pauca nobis
 suppeditet Historia: Adeo enim Anto-
 nius Leva summis Mediolanensium ci-
 vium miseriis, aliarumque urbium ca-
 lunitatibus non movebatur, ut etiam
 inde novum subditos vexandi obtentum
 quæreret; edicto enim cavit, ne quis
 frumentum, quod in horreis erat, aut
 in urbem inferebatur, venderet, illud
 vero ipse exploratæ fidei Pistoribus di-
 stribuit, ea lege, ut inde panem coque-
 rent, & quamlibet portionem pro unius
 aurei pretio venderent. Unde factum,
 ut pauperes fame mori cogerentur (*),
 cum

(*) Hæc a Continuatore plus justo exag-
 gerata narrantur, vel ut dolorem ex Gallorum
 exitio

cum soli divites panem emendo pares
essent. Cæsar, quamvis immodicam
hanc vexationem edoctus esset, nullum
tamen malo remedium opposuit, eo-
quod non modo pecuniarum subsidiis
egeret, sed etiam carnalis prudentia
omnino humanitatis ac miserationis sen-
sus, quos pietas inspirare potuisset, ex-
tinque-

Sæcul. XVI.
A.C 1528.

exitio conceptum temperaret, vel ut Carolo
Cæsari, necnon Domui Austriacæ pro more suo
invidiam conciliaret; si enim urbs ad extremas
fuit redacta angustias, id ideo factum, ne cum
publico damno, ac totius alicujus Regni jactu-
ra urbs in hostis potestatem veniret: verum a
Gubernatoribus urbis obsessæ talia vel similia
fuisse facta, rerum bellicarum Scriptores innu-
mera recensent exempla: pauperes vero ob Le-
væ edictum fame fuisse necatos haud credi po-
test, eoquod urbs extremam annonæ inopiam
nondum passa videatur, cum juxta ipsum Continu-
atorem frumentum in urbem inferri adhuc po-
tuerit, & juxta Masenium pro modis singu-
lis tres tantum numerarentur aurei, proin pau-
peres aut divitum elemosinis, aut aliis cibis,
qui vel urbi inferrebantur, vel aliunde ob lon-
gioris obsidionis necessitatem a pauperibus com-
medi solent, vitam suam sustentare potuerunt,
præcipue cum Continuator hujus cædis paupe-
ribus illatæ nullum omnino testem alleget; im-
merito igitur piissimus Cæsar pietatis sensum ab-
jecisse insimulatur.

Sæcul. XVI tingeret. Hac ratione Italiæ bello Cæ-
A.C. 1528. sare inter & Galliarum Regem finis
 imponebatur, quorum uterque labori-
 bus fracti pace anno sequenti Camera-
 ci inita sese reconciliabant.

§. XXXVII.

*Continuatio Historiæ de divortio Hen-
 ricæ Angliæ Regis.*

Vide supra
L. CXXXI.
§. 59.

Burnet hist.
de la Refor.
d' Anglet. t.
I. p. 78.

Henicus Angliæ Rex vehementer
 querebatur de conditionibus, qui-
 bus summus Pontifex suum diploma de
 Regis divortio restringebat, quapropter
 Georgio Casalio, qui Romæ apud Pa-
 pam legatione fungebatur, negotium da-
 bat, ut Bullam peteret, quæ minus am-
 biguis verbis concepta esset. Hac su-
 per re Casalius frequens cum Papa col-
 loquium habuit, verum, si Burneto fi-
 des adhibenda, Sanctitas sua hunc in
 modum Legato respondit: „ Rei decisio
 „ in Henrici arbitrio posita est; aut e-
 „ nim vi potestatis jamjam demandatæ,
 „ aut auctoritate Volsei Legati causæ
 „ iudicium prosequi necesse est. Si Rex
 „ salva Religione in priori connubio suo
 „ persistere non audet, non opus fuis-
 „ set cum tanta populi offensione publi-
 „ cam extorquere sententiam; nullus
 „ enim Theologorum, prosequeretur
 „ Pontifex, melius quam ipse Rex de-
 „ cide-